

emelkedése, de a nyugati piac erre is talált megoldást az úgynevezett schrott felár bevezetésével, amelyet társaságunk ez évben már a hazai piacon is folyamatosan alkalmaz.

A termelési költségek rendkívüli emelkedése (a költségek 60%-át kitevő acélhulladék 70%-os, az ötvözők 10–110%-os, a villamos energia adó- és áfa-vonzata), előre finanszírozása, a vevők 30-60-90 napos fizetési gyakorlata lényegesen nagyobb finanszírozási eszköz bevonását igényli, mint a finanszírozott CIB Bank által nyújtott (nyújtható) hitel. Az alulfinanszírozott működés veszteségei a téli hónapokban (acélipari sajátosság) jelentkeztek, így a finanszírozó bank, védve befektetésének megtérülését, február végéig szóló hitelszerződésünket nem hosszabbította meg.

A jelenlegi helyzetben a társaság rendkívüli rendelkezéssel, az acélárrobbanás eredményeként, megfelelő nagyságrendű hitel biztosítása mellett, eredményes működést tud produkálni.

Bízunk abban, hogy banki összefogással a működés fedezete biztosítható lesz, és az acélipari fellendülés időszakát hasznosítani tudjuk nemzetgazdasági, foglalkoztatáspolitikai és természetesen üzleti megfontolásból.

Számítunk arra, hogy a jobb sorsra érdemes gyár technológiai és szakmai értékei végre biztonságot nyújthatnak az itt dolgozóknak, szállítóinknak, vevőinknek; azaz tovább működik a diósgyőri kohászat!

SCHEFLER KLÁRA

A nemzeti szabványosítás és a kohászai szabványosítás helyzete

A szabványosításban érdekelt vaskohászati gazdálkodó szervezetek számára fontos, hogy az európai szabványosítási munkát érintő döntésekről megfelelően tájékozódjanak. Beszámolunk a CEN tagságból adódó új szempontok szerinti munkáról és feladatokról. A vaskohászati érdekek képviselőjét a Magyar Vas- és Acélipari Egyesülés végzi.

1. Bevezetés, előzmények

Ebben a dolgozatban az elmúlt évek óta a nemzeti szabványosításban bekövetkezett fejleményeket, illetve az MVAE Műszaki Irodája által végzett, vaskohászattal kapcsolatos szabványosítási tevékenységet foglaljuk össze.

2003. január 1-jétől a Magyar Szabványügyi Testület, miután az összes felvételi követelményt teljesítette, az európai szabványügyi szervezetnek, a CEN-nek (a Comité Européen de Normalisation-nak, azaz az Európai Szabványügyi Bizottságnak) teljes jogú tagjává vált. Ez az Európai Unió tagságunk miatt is egyik teljesítendő feltétel volt.

A CEN a legnagyobb európai szabványügyi szervezet, mert míg a CENELEC szakterülete a villamosság és elektronika, az ETSI-é a távközlés, addig a CEN-é az összes többi szabványosítási terület.

Scheffler Klára okl. kohómérnök 1971-ben szerzett oklevelet a NME-n. A Csepel Vas- és Fémművek Fémtani és Techn. Kutatóintézetében, majd a Vasipari Kutató Intézetben dolgozott különböző beosztásokban. Jelenleg a MVAE-ben főmunkatárs.

A teljes jogú tagsággal az európai szabványosítás egyenrangú résztvevőivé váltunk, a jogok mellett azonban azokat az alapvető kötelezettségeket is vállalunk, amelyeket a CEN szabályzat tartalmaz.

1.1. Európai Szabványügyi Bizottság

A CEN az EU és az Európai Szabadkereskedelmi Társulás (EFTA) közös szabványosítási szervezete, 22 teljes jogú tag-szervezete van, eddig közel tízezer EN szabványt publikáltak és hétezer EN szabvány van előkészítés alatt. A CEN-nek a villamosság területén működő testvérintézménye a CENELEC. Jelenleg a CEN/CENELEC-ben mintegy 350 műszaki bizottság (TC) működik, ebből kb. 40 műszaki bizottság tevékenysége vaskohászattal (is) kapcsolatos.

A CEN célja a meglévő nemzeti szabványok összehangolása és az egységes minőségi szint érdekében EN szabványok megalkotása. A szabványokat a tagországoknak ezért szükségszerűen honosítani kell, és a nemzeti szabványügyi testületeknek fel kell vállalniuk minden olyan nemzeti szabvány visszavonását, ami ezekkel ellentétes értelmű rendelkezést tartalmaz.

Az EU-n belül a szabványosítás az egységes piac működésének fontos része. A szabványosítás a Világkereskedelmi Szervezet (WTO) is a kereskedelem útjában álló akadályok elhárításának legfontosabb eszközeinek tekinti a következők szerint:

A szabványra való hivatkozás vállalkozásokban. A szabványosítás költséghatékony tevékenység, mivel megoldásokat kínál az ismétlődő követelményekre és problémákra. Vagy saját indíttatásból, vagy az ugyanazon szabványoknak megfelelő termékek iránt megnyilvánuló kereslet kielégítése érdekében az üzemeket arra ösztönzik, hogy a nem kötelező (önkéntes) szabványokat alkalmazzák termékeikre.

A szabványra való hivatkozás szerződésekben. A nem kötelező (önkéntes) szabványok alkalmazása lehetővé teszi, hogy a szerződés tárgyának kívánt minőségét tisztán és egyértelműen lehessen meghatározni. Mindez előre kiküszöböli a partnerek közötti jövőbeli nézeteltéréseket ezekben a kérdésekben. Mindennek számos jogszabályi vonzata van a szerződés végrehajtása, teljesítése vonatkozásában. Amennyiben a termék nem felel meg a szerződésben rögzített szabványnak, akkor a vevő egyrészt megkívánhatja az eladótól a szabványnak megfelelő termékre való kicserélését, vagy felbonthatja, semmissé nyilváníthatja a szerződést, aminek további anyagi következményei vannak.

A szabványra való hivatkozás jogszabályokban. A szabványok a jogszabályok kiegészítéseinek tekinthetők, kimondva, hogy azok kötelezők vagy önkéntesek. Ez utóbbi esetben a szabványt figyelmen kívül lehet hagyni, feltéve, hogy a kívánt eredményt valamilyen más módszerrel elérjük, ami azonban legalább egyenértékű a szabványban előírtakkal. Néhány országban – ha a szabványra nem történik utalás – a termelőknek legalább azt bizonyítaniuk kell, hogy a termékük megfelel az egészségre és a biztonságra vonatkozó előírásoknak.

1.2. A hazai szabványosítás szervezete

A Magyar Köztársaság nemzeti szabványügyi szervezete a Magyar Szabványügyi Testület (MSZT). A törvényességi felügyeletet a gazdasági miniszter látja el. Az MSZT feladatai közül a legfontosabb a nemzeti szabványok kidolgozása. A szabványalkotás „technológiájának” rövid összefoglalása a következő:

- A szabványosítás tervszerű tevékenység, ezért éves tervek alapján végzik.
- Szabványalkotás esetén az MSZT országos szaktekintély(ek) számára megbízást ad szabványjavaslat elkészítésére. Amennyiben a megbízó kidolgozott tárgyalási anyagot ad, ez a lépés elmaradhat.
- A kiadott szerkesztési elveknek megfelelően elkészült javaslatot az illetékes műszaki bizottság megtárgyalja, egyetértés esetén tervezetté nyilvánítja. A tervezet a szabványnak az érdekeltek közötti egyeztetésre előkészített és meghirdetett irata. Amennyiben az érintettek köre szűk vagy teljes egyetértés várható, a javaslat tárgyalásától el lehet tekinteni.
- A tervezetet az illetékes műszaki bizottság a beérkezett vélemények figyelembe vételével ismételten tárgyalja, ennek alapján készül el a szabvány kézirat.
- A kéziratot módszertani szempontból lektorálják.
- A Magyar Szabványügyi Testület ügyintéző szervezete jóváhagyásra felterjeszti a Szabványügyi Tanácsnak. A tanács írásbeli szavazással vagy soros ülésen szavazással hagyja jóvá (vagy utasítja el) a szabványt.
- A Magyar Szabványügyi Testület ügy-

intéző szervezete a Szabványügyi Közlönyben teszi közzé az elfogadott szabványt.

A Magyar Vas- és Acélipari Egyesülés Műszaki Fejlesztési Irodája 2002 végéig a tagvállalatok által befizetett Közös Műszak Fejlesztési Alapból (KMÚFA) fedezte a vaskohászati szabványosítással kapcsolatos kiadásokat (tagdíj befizetése, meglehetősen széleskörű levelezés és információcsere, szakértői munka stb.).

Az Igazgatótanács döntése szerint a KMÚFA 2003 elején megszűnt, így a szabványosításra fordítható összeg minimálisra csökkent.

2. A Magyar Szabványügyi Testület tevékenysége 2003-ban

2.1. Törvény rendelkezik a nemzeti szabványosításról

A szabványosítás fő feladatait és rendszerét jelenleg az 1995. áprilisában kibocsátott 1995. évi XXVIII. sz. törvény részletezi.

Nemzeti szabványt korábban hatósági jogkörrel rendelkező állami szerv bocsáthatott ki. A korábbi állami szabvány megnevezésen mind az országos, mind pedig az ágazati szabványokat illették az 1995. április 11-én elfogadott törvény (1995. évi XXVIII. sz. törvény a nemzeti szabványosításról) szerint Magyarországon úgynevezett egycsatornás szabványosítás van, nincs több országos és ágazati szabvány, s az állami szabvány elnevezés helyébe a nemzeti szabvány elnevezés lépett.

A nemzeti szabványügyi szervezet a korábbi Magyar Szabványügyi Hivatalból alakult Magyar Szabványügyi Testület, amely önkormányzati elven, az alapszabályának megfelelően működik, és a nemzeti szabványosítással összefüggő feladatokat látja el kormányzati felhatalmazás alapján.

A CEN tagjai közé teljes joggal felvett nemzeti szabványosító szervezeteknek az 1993-at követően kiadott Európa Szabványokat (EN) kötelező a Nemzeti Szabvényaik (MSZ) közé felvenni, azaz honosítani. A honosított szabványokat az eredeti szabványszámmal (pl. MSZ EN 10029: 1993, Melegen hengerelt durvalemez méretei; méret, alak és tömegtüresei, vagy MSZ EN ISO 14001; Környezet-

központú irányítási rendszerek) adják ki Magyarországon.

A Magyar Szabvány Testület lényegében csak az európai szabványok (EN szabványok) MSZ jellel ellátott honosítását szorgalmazza, illetve azon MSZ szabványok kidolgozását végzi (vállalja), amelyek elkészítéséért valaki fizet. Ez utóbbi törekvés természetesen a Testület szempontjából nem kifogásolható, azonban látni kell, hogy „fizetőképes kereslet” hiányában ez furcsa helyzetet idézhet elő, több szakmai szabvány korszerűsítésére nincs pénzügyi forrás, korszerűsítés hiányában elavulnak, így nem töltik be elengedhetetlen szerepüket a termékforgalmazásban, a minőségbiztosításban stb.

2.2. A Nemzeti Szabvány alkalmazása

A nemzeti szabvány alkalmazása önkéntes, kivéve, ha jogszabály egészben vagy részben kötelezően alkalmazandónak nyilvánítja. A szabványok közül jogszabály csak kizárólag nemzeti szabványt nyilváníthat egészben vagy részben kötelezően alkalmazandónak. Nemzeti szabvány csak Magyarországon hatályos nemzetközi vagy nemzeti szabványra hivatkozhat.

2.3. A Magyar Szabvány Testület tagsága, szervei, műszaki bizottságok

A Magyar Szabvány Testület tagja lehet bármely jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező gazdálkodó szervezet, amely az alapszabályt magára nézve kötelezőnek elfogadja, és a nemzeti szabványosítás célkitűzéseit, intézkedéseit támogatja. Az érvényes taglistából megállapíthatóan a termelő tevékenységet folytató tagok aránya a teljes taglétszámhoz viszonyítva csak mintegy 20%, a tagok zömét oktatási intézmények, főhatóságok, kereskedelmi érdekeltségek, szolgáltató tevékenységet folytatók és egyéb szervezetek adják. A Magyar Szabvány Testület közgyűlése a tagokból áll. A tagság díjköteles. A közgyűlésen minden tag egy szavazattal rendelkezik. A tagok jogait és kötelezettségeit az alapszabály állapítja meg.

A Magyar Szabvány Testület szervei: **a.** a Közgyűlés, **b.** a Szabványügyi Tanács, **c.** a Nemzeti szabványosító műszaki bizottságok, **d.** a pénzügyi ellenőrző bizottság, **e.** az ügyintéző szervezet.

A nemzeti szabványosító műszaki bi-

zottságok a Magyar Szabvány Testület önkéntes alapon szerveződő szakmai alapegységei (MSZT/MB), amelyek egy-egy szakterület nemzeti szabványosítási feladatait operatíván és felelősséggel látják el. A tényleges szabványosítási munka, a korábbiakhoz hasonlóan e szakterületi műszaki bizottságokban folyik. A bizottságokban való részvételért a Testület tagjainak nem kell fizetni, de ha valamely szakterület nem állami ill. EU, hanem egyéb indíttatásból akar a bizottsággal szabványt kidolgoztatni, akkor annak elkészítéséért és a megjelenítéséért fizetni kell.

2.4. Fontosabb tanácskozások 2003-ban

A Magyar Szabvány Testület közgyűlésére a Magyar Vas- és Acélipari Egyesülés Műszaki Irodája 2003 novemberéig egy alkalommal kapott meghívást a közgyűlés tanácskozására, és két alkalommal a Szabványügyi Tanács értekezletére.

A 2003. február 25-i Szabványügyi Tanács ülésén elfogadták:

- a Magyar Szabványügyi Testület Etikai Ködexét,
- továbbá tárgyalták az 1995 előtt keletkezett szabványok visszavonásával kapcsolatos tennivalókat. A Szabványügyi Tanács iránymutatása szerint fel kellene gyorsítani az 1995 előtt keletkezett formai vagy tartalmi szempontból korszerűtlen szabványok visszavonását. A visszavonás mintegy 7000 korszerűtlen szabványt érint. Az értekezlet résztvevői nem adtak meghatalmazást a Szabványügyi Tanácsnak a gyors visszavonásra, további évekig tartó átvizsgálási időt és nagyszámú korszerűsítést indítványoztak. A munka pénzügyi finanszírozására nem született döntés.

A 2003. szeptember 24-i Szabványügyi Tanácson értékelték a nemzeti szabványosító bizottságok tevékenységét és megvitatták az 1995 előtt keletkezett nemzeti szabványok visszavonásával kapcsolatos tennivalókat.

A Magyar Szabvány Testület európai szabványügyi szervezetekben elnyert teljes jogú tagsága révén a műszaki bizottságok feladatai közül jelentősen felértékelődött a hazai érdekek érvényesítése a nemzetközi és az európai szabványok kidolgozása során. Az EU-szabványok be-

vezetési kötelezettsége miatt az európai szabványosító szervezetek (CEN, CENELEC, ETSI) szabványosítási munkájában a később (a bevezetési) jelentkező esetleges hátrányok (a magyar gazdaságok számára nehezen teljesíthető követelmények, eljárások) megelőzése vagy legalább csökkentése érdekében kell aktívan részt venni. A munka nem nélkülözheti a hazai műszaki bizottsági háttérrel, hiszen ez ad lehetőséget a közmegegyezésen alapuló, szakmailag megalapozott magyar álláspont kialakítására.

Az európai szabványosítási szervezetekbeli teljes jogú Magyar Szabvány Testületi tagság lényegesen nagyobb figyelmet követel az eddigieknél a nemzetközi szabványosítás területén is. Az európai és a nemzetközi szabványügyi szervezetek ugyanis megállapodtak abban, hogy a párhuzamos munka kizárása érdekében egyeztetik programjaikat, és azokon a területeken, ahol már valamelyikük megkezdte egy szabvány kidolgozását, a másik megvárja annak eredményét, és ha lehet, változtatás nélkül átveszi a nemzetközi (ISO) illetve az európai szabványt (CEN, CENELEC, ETSI). Bár mely nemzetközi szabvány európai szabvánnyá válhat tehát, így bevezetése kötelezővé válik, míg ha „csak” nemzetközi szabvány maradna, bevezetéséről a Magyar Szabvány Testület illetékes műszaki bizottsága szabadon dönthetne. A jövőben tehát a nemzetközi szabványok kidolgozási fázisában is sokkal aktívabb közreműködésre illetve érdekérvényesítésre van szükség (különösen európai-nemzetközi közös eljárások esetében), ami újabb nyomatókat ad a hazai műszaki bizottságok szükségességének. Az eddigi tapasztalatok szerint az európai és a nemzetközi szabványosítás tevékenysége nem mindenre terjed-terjedhet ki. Egyedi, nemzeti szinten jelentkező, nemzeti sajátosságokhoz kötődő szabályozási igény esetén a magyar gazdaság szereplői kezdeményeznek szabványkiadást.

A nemzeti szabványosító műszaki bizottságok mindegyikének van feladata mind hazai, mind az európai/nemzetközi szabványosításban, még ha a munka komoly gátja is a szabványok kidolgozásához, illetve bevezetéséhez szükséges anyagi források hiánya.

A megtartani javasolt, de teljesen kor-

szerűnek nem nevezhető szabványok helyzetének rendezése megfelelő anyagi eszközök hiányában nehéz. Bizonyos szabványok korszerűsítése elkerülhetetlen, más esetekben a felújítás címmel cserével megoldható.

A Magyar Szabványügyi Testület hajlandó feleleveníteni a Műszaki Irányelvek kiadásának korábbi gyakorlatát. Ezzel – némi átdolgozással – átmenthetővé válik egyes korábbi szabványok értékes műszaki tartalma, és nem kell a Testületnek tartania a CEN szabályzat által előírt bejelentési kötelezettség megsértésétől sem.

3. Az MVAE kohászati szabványosítás területén végzett tevékenysége

Az előzőekben már ismertettük, hogy milyen ütemben és merre fejlődik a nemzetközi szabványosítási tevékenység; ismertettük, hogy a Magyar Szabványügyi Testület továbbra is a meglévő szabványok visszavonására, hatálytalanítására készül.

A testület – saját nézőpontjából logikus – álláspontja szerint nincs szükség olyan szabványokra,

- amelyek témája részben vagy egészben nemzetközi szabványok által érintett,
- amelyek „régiek”, korszerűsítendő, de amelyek korszerűsítésével járó költségeket az „érintettek” nem fizetik.

Mindkét feltevés lényeges érintettségét és gondot jelent a vaskohászati számára is. Az elsővel kapcsolatban az a probléma, hogy az új európai és nemzetközi szabványok nagy része úgy lép be magyar szabványként, hogy csak a címe létezik magyarul, maga a szabvány angol nyelvű. A fordításra is ritkán van egyelőre pénz.

A második felvetésben is érintett a vaskohászati. 2003-ban mintegy 120 olyan szabványt vontak vissza, melynek nincs európai megfelelője, és a Szabványügyi Testület nem óhajtja fenntartani. 2003-ban ezeket sikerült megmenteni a hatálytalanítás alól, de az ismertett logika jövőre újból fel fog támadni.

Újdonságot jelent a Szabványügyi Tanács azon állásfoglalása, amely szerint

Műszaki Irányelvként a visszavonandó szabványok továbbra is használhatók szerződéseken. Mi több, a Magyar Szabvány Testület Szabványboltja a visszavont szabványokat megfelelő áron továbbra is árusítja, tehát azok beszerezhetők. Ez beismerése annak, hogy olyan szabványokat is visszavontak, amelyekre a gazdaságnak szüksége volt, s mivel nem lépett helyébe más szabvány, őr keletkezett. A jogászok szerint azonban a jogi értéke kevesebb egy visszavont szabványnak illetve műszaki irányelvnek, mint egy érvényes, hatályos szabványnak.

A Magyar Vas- és Acélipar Egyesület Műszaki Irodája 2003-ban az elmúlt évekhez hasonlóan a Műszaki Szakigazgató Tanács döntése szerinti műszaki bizottságokban fejtette ki tevékenységét. A vaskohászat érdekeltségi körébe tartozó Műszaki Bizottságok ülésein részt vett, a vállalatok által kifejtett véleményeket és az MVAE álláspontját képviselte.

2003-ban a honosítani szükséges EN szabványok nagy száma, az idő rövidsége miatt, és nem utolsósorban a vaskohászat érdekeltségi körébe (is) tartozó műszaki bizottságok pénzügyi forráshiánya

miatt, a „hagyományos” módszerekkel a feladatok nem voltak teljesíthetők, így a szabványhonosítás (néhány támogatott szabvány kivételével) jóváhagyó közleményes (azaz magyar címmel és angol nyelvű szakmai rész) bevezetésével valósult meg. A későbbiek során természetesen a magyar nyelvű fordítás elkészítésével és a műszaki bizottság által történő elfogadtatásával a bevezetett szabvány magyar nyelven is kiadható.

A MB 402 „Acélok” Műszaki Bizottság több mint háromezres honosított európai szabványának csak mintegy harmada került lefordításra.

■ KÖNYVISMERTETÉS

A kohászat bélyegeken

2002 novemberében rendhagyó időszaki kiállítás nyílt a Központi Kohászati Múzeumban, melyen Csehil György okl. kohómérnök kohászati tematikájú bélyeggyűjteményét mutatták be.

E kiállítás kapcsán számolunk be arról, hogy az Országos Műszaki Múzeum kezdeményezésére és Sélei István, a Központi Kohászati Múzeum igazgatója szervezőkészségének köszönhetően 2003 októberében jelent meg Csehil György-Sélei István szerzőpáros „A Kohászat technológiai fázisai és technikatörténete a filatélia tükrében” című könyve, mely rendszerbe foglalva mutatja be a kohászatra utaló filatéliai kiadványokat.

A könyv – gazdagon illusztrálva – az

egy-egy témakörre jellemző bélyegképekkel, levelezőlap- és borítékbrákkal mutatja be a kohászat technológiai fázisait az alapanyag-ellátástól a metallurgián, képlékenyalakításon keresztül a színesfémkohászig. Azon túlmenően, hogy bemutatja a tárgyalat témakörre jellemző postai kiadványokat, laikusok számára is közérthető rövid magyarázattal szolgál az egyes kohászati technológiákról. Emellett érdekes történeteket is tartalmaz egyes technológiák elterjedéséről, szakmai egyesületek megalakulásáról, bányász-kohász hagyományápolásról.

A gyűjteményben sok érdekességgel is találkozhatunk mind szakmai, mind filatéliai szempontból. Különlegességnek számít a Bhutani Császárságnak az acélgégyártás történetét bemutató, acélfóliára

nyomott bélyegblokk-sorozata, vagy a konverteres acélgégyártás folyamatábrájának is tekinthető kínai bélyegsorozat, mely a kokszolástól a hengerlésig ábrázolja a konverteracél gyártásfázisait. Szinte egyedülállónak tekinthető még ezen a motívumterületen is Botswana nyersvaskeverőt ábrázoló bélyege, mely a konverteracél gyártási folyamatának bemutatását teszi teljessé.

A könyvet részben ismeretterjesztő, részben szórakoztató céllal egyaránt ajánljuk a nem bélyeggyűjtő szakembereknek és a nem szakember filatelistáknak is.

A kiadvány az OMM Kohászati Múzeumban és az OMM Öntödei Múzeumban kapható.

☞ Dr. Simon Sándorné

Felszámolják a BNA Kft.-t

A BAZ Megyei Bíróság jogerősen kimondta a BNA Kft. fizetési képtelenségét, ezzel megkezdődhet a felszámolási eljárás a társaság ellen. Ezt április 23-án munkásgyűlésen jelentette be a kft. vezetősége.

A BNA Kft. 1200 főnyi dolgozója számára ez azt jelenti, hogy rövid időn belül hozzájuthatnak márciusi bérükhöz.

A DAM Steel Rt. felszámolója, Kovács János, a Mátra Holding Rt. vezérigazgatója úgy döntött, hogy eredménytelenség címén lezárja a diósgyőri kohászat vagyonára és a BNA Kft. teljes tulajdonára januárban kiírt pályázatot. A pályázatra 1,5 Mrd Ft-os ajánlatot adó É-D Vascentrum Kft. egy hónappal ezelőtt bejelentette, hogy ajánlatát tartja, ám ő is csak hitelből tudja működtetni a gyárat, és kölcsönfelvételi próbálkozásai kudarcot vallottak. Kovács János már a gyár leállítását követően azt nyilatkozta, hogy kénytelenek lesznek lezárni a pályázatot, és az új helyzet-hez igazodva újat kiírni.

☞ MINAP közéleti hetilap I. évf. 7. szám.

Az OMBKE vaskohászati szakosztálya értesíti tagjait,

hogy 2004. május 14-én 11:00 órakor

a Miskolci Egyetemen

SAKOSZTÁLYI TISZTÚJÍTÓ KÜLDÖTTGYŰLÉST

tart.

Napirend: Elnöki bevezető, a küldöttgyűlés tisztségviselőinek megválasztása
Beszámoló a vaskohászati szakosztály munkájáról
Hozzászólások, indítványok
Kitüntetések
Tisztújítás
Elnöki zárszó

A küldöttgyűlés nyilvános, melyre minden egyesületi tagot szeretettel várunk!

A vaskohászati szakosztály vezetősége